

at Ministeriet kunde gøre det klart for Landets Konge, at det ikke egner sig til at skabe denne Enighed mellem de to Ting om en ordinær Finanslov, og at det derfor var i alle Parter's Interesse, at det traf sig tilbage. Det er denne Mulighed, Hr. Strup ikke prøvede, eller som det i hvert Fald ikke lykkedes at bevæge Hans Majestæt Kongen til at realisere. Det ærede Mindretal har altsaa ført Hovedforsvaret ud fra de faktiske Forhold, men netop ud fra de faktiske Forhold er det, at dette Ting, og Landets store Befolkning bag ved dette Ting, stadig har hævdet, at det var en unødvendig Fremgangsmaade at give provisoriske Finanslove. Der er andre Midler, der staa til Ministeriets Disposition. Jeg har endnu blot en Bemærkning at gøre; det er en mindre væsentlig Bemærkning og vedrører ikke selve denne Diskussion og mindst af alt det begrebsmæssige, men da Mindretallet har medtaget den, maa jeg berøre den. Mindretallet skriver i sit sidste Stykke: "... saa meget mere, som der ikke godt kan tænkes en Tillægsbevilling til en ikke eksisterende Bevilling". Mindretallet mener altsaa, at i det Øjeblik, Folketinget i de provisoriske Aar har vedtaget en Tillægsbevillingslov, saa er det klart, at der ikke kan gives nogen Tillægsbevillingslov, naar der ikke er nogen Bevilling i Forvejen, og man har da derigennem indirekte anerkendt de provisoriske Bevillingsloves Gylbighed. Jeg vil dertil svare, at den aarlige Finanslov er Aarets Hovedbevillingslov, og dertil kan der komme Bevillingslove, som indeholde Fortsættelsen og Afviklingen af Beløb, som ere hjemlede ved tidligere Hovedbevillingslove. Om man nu kalder dem Finanslov og Tillægsbevillingslov, Hovedbevillingslov og Bibelevingslov, primær og sekundær Finanslov, er et rent Navne spørgsmål og ikke noget andet. Tillægsbevillingslove, som de i hvert Tilfælde have været tænkte — jeg vil ikke paasta, at det er saaledes, som de faktisk have udviklet sig — skulle kun indeholde et Supplement til Hovedbevillingslovene. Jeg maa derfor tillade mig at anbefale Tingets Flertal at følge Udvalgets Flertal, saavel ved Afstemning over den Endstilling, her foreligger, som ved de Endstillinger, der foreligger med Hensyn til de følgende Punkter paa Dagsordenen, idet jeg, saafremt jeg ellers ikke bliver opfordret dertil, først vil tage Ordet, naar Betænkningen over Statsregnskabet for 1893—94 kommer til at foreligge.

Scharling: Den ærede Ordfører har ikke afkræftet Nødvendigheden af den Udtalelse, jeg har fremsat i Betænkningen, at naar

Regeringen ved et nyt Finansaars Begyndelse ikke kan forelægge en af Rigsdagen vedtagen Finanslov eller Bevillingslov til kongelig Stadfæstelse, kan den ikke undbringe sig det Ansvar at tilvejebringe det nødvendige Grundlag for Statshusholdningens Førelse under en eller anden Form. Det ærede Medlem sagde, at Regeringen kunde gaa. Nej, det kan Regeringen ikke under de Forudsætninger, der her ere angivne. Forudsætningen er angiven at være den, at ved selve Finansaarets Begyndelse staa Regeringen uden nogen Bevillingslov. Derfor da Ministeriet gif sin Vej, vilde en ny Regering jo ikke have nogen anden Udvej end den, der her er anvendt af den gamle Regering. Jeg kan saaledes ikke erkende, at den ærede Ordfører har afkræftet, hvad jeg her har sagt, knyttet til bestemte faktiske Forudsætninger. Med Hensyn til Spørgsmaalet om de midlertidige Bevillinger skal jeg sige, at det ikke just har været min Hensigt at gøre gældende, at disse ere grundlovstridige, men hvad jeg har villet gøre gældende, er, at Rigsdagens Vedtagelse af midlertidige Bevillingslove indeholder et Vidnesbyrd om, at Grundlovens Bestemmelser paa dette Punkt ikke ere tilstrækkelig udtømmende, og at Rigsdagen derved har erkendt, at Livets Krav gaar foran for det strenge Bogstavs, idet den har anset det for nødvendigt at give sit Samtykke til at vedtage saadanne midlertidige Bevillingslove, som ubestridelig ikke stemme med Grundlovens Bestemmelser. Naar dette først er erkendt, mener jeg, at der derudfra kan slutes, at der da ogsaa under de angivne Forudsætninger maa kunne udstedes saadanne Love som en foreløbig Lov, uden at dette er mere stridende mod Grundloven end selv den midlertidige Bevillingslov.

Ordføreren (Oscar Hansen): Jeg skal blot gøre en kort Bemærkning til det ærede Mindretals Udtalelse. Det ærede Mindretal formener og forudsætter, at disse af Ministeriet givne provisoriske Bevillingslove ikke ere Finanslove; men hvis disse provisoriske Bevillingslove i Virkeligheden ikke ere Finanslove — og det er jo Mindretallets Mening, at de ikke ere det — hvorfor nøjedes den daværende Regering da ikke med at forlænge de eksisterende lovlig givne Finanslove? Det nøjedes den foregaaende Regering ikke med, den nøjedes ikke med at forlænge de Love, som eksisterede, altsaa at følge den Vej, som Professor Hold anviser, den Statsforfatningslærer, fra hvilken Mindretallet selv indrømmer, at det har støttet sin Teori. Den ærede Ordfører for Min-